

Prihovára sa vám Ing. Vladimír Soták, predseda Predstavenstva a generálny riaditeľ ŽP a.s.

Napriek všetkým problémom ukončíme rok s kladným hospodárskym výsledkom

Vážení spolupracovníci, ani sme sa nenazdali a prišli Vianoce, sviatky pokoja a rodiny. Pri tejto príležitosti by som chcel vám a vašim rodinám popriať veľa zdravia a osobnej pohody, aby ste si vianočné odmeny, ktoré máte vyplatené, užili.

Vážení spolupracovníci, viete, že výnosy z roka 2022, ktorý bol pre nás z hľadiska tvorby zisku historicky najúspešnejší, sme veľmi starostlivo rozdelili a už vlni sme deklarovali, že i v tomto roku chceme zamestnancom vyplatiť vianočné odmeny.

Rok 2023 bol pre nás, v porovnaní s predchádzajúcim, ťažký. V prvom polroku bola zákazková náplň ešte v dostatočných objemoch, a tak aj vyzeral hospodársky výsledok. Sami však viete, ako sme fungovali v druhom polroku. Skúšali sme modely ako pracovať čo najefektívnejšie v oceliarni či valcovni bezšvíkových rúr. Bolo to spôsobené tým, že nám chýbala zákazková náplň.

Vážení spolupracovníci, veľmi ma mrzí, ale nemôžem konštatovať, že ekonomická sila Európskej únie rastie. Ekonomika v únii ide viac-menej dole vodou. Najväčšie krajiny a ťahúni ekonomiky, ako Nemecko, Francúzsko či Taliansko majú svoje problémy a musia ich riešiť. Žiaľ, Brusel venuje veľmi málo pozornosti rozvoju ekonomiky, konkurencieschopnosti a tomu, čo by dávalo garanciu, že jednotlivé krajiny budú schopné udržať si ekonomický rast.

Situácia do budúcnosti nevyzerá o nič lepšie. Rok 2023 je poznačený vojnou na Ukrajine. Ako keby toho nebolo dosť, vznikol vážny konflikt v Izraeli. Oba tieto konflikty sa Slovenska, našťastie, priamo nedotýkajú. Ale vojna prináša utrpenie pre všetkých dotknutých ľudí.

Neviem odhadnúť, kedy dôjde k ukončeniu vojny na Ukrajine. Stačí len, aby sa dohodli najväčšie mocnosti – USA a Rusko. Európska

únia, podľa mňa, venovala v tomto roku oveľa viac pozornosti vojne na Ukrajine ako rozvoju členských štátov.

Som za to, aby sme Ukrajine pomáhali v čom môžeme. Ale nesúhlasím, aby bola Ukrajina, Izrael či Hamas na prvom mieste a Slovensko bolo druhé, tretie alebo štvrté.

Problém je, že sa musíme sami starať o seba. Získavame síce eurofondy, no tie bude potrebné vracať. Najistejšie peniaze sú tie, ktoré si zarobíme a rozumne využijeme.

Chvalabohu, máme za sebou voľby. Podľa môjho názoru dopadli najlepšie ako mohli. Osobne si neviem predstaviť, ako by riadili krajinu progresívni Slováci spolu s neziskovými organizáciami a inšti-

túciami, ktoré sa nepodieľajú na tvorbe hodnôt a finančných prostriedkov do štátneho rozpočtu. Navyše, nemajú prakticky žiadnu zodpovednosť za rozvoj krajiny. Reči mladých a neskúsených ľudí, ktoré sú vedené v médiách a televíznych debatách, nie sú ničím podložené. Preto jediné, čo pre našu spoločnosť platí a bude platiť je, aby sme sa starali o seba. Robili sme to a budeme robiť.



Vážení spolupracovníci, aj napriek tomu, že tento rok bol poznačený nedostatkom zákazkovej náplne a inými problémami, napríklad okolo cien energií, skončíme ho s kladným hospodárskym výsledkom. Je to vďaka tomu, že fabrika

je dobre nastavená. Naše dcérske spoločnosti pracujú veľmi dobre. Je to aj vďaka tomu, že všetci pracovníci – materskej alebo dcérskych spoločností, si svoju prácu odovzdávajú starostlivo a svedomito.

Za toto je potrebné poďakovať a ja úprimne v mene svojom i v mene svojich kolegov ďakujem každému, kto sa akýmkoľvek spôsobom podieľal na naplnení úloh v roku 2023.

Vážení spolupracovníci, prajem vám ešte raz príjemné prežitie vianočných sviatkov. Som presvedčený, že v rámci našich možností vám vianočné odmeny, ktoré ste dostali, k tomu napomôžu. Želám vám a vašim blízkym veľa zdravia a verím, že všetko, čo máte, si užijete čo najrozumnejšie. Teším sa na spoluprácu v budúcom roku. Železiarne Podbrezová sú dobre nastavené a v tomto budeme pokračovať.



Vianočný pozdrav od vedenia podbrezovských železiarní dôchodcov príjemne prekvapil a potešil.

Foto: M. Gončár

Z obsahu čísla

Viac ako päťtisíc balíčkov pre zamestnancov

Vedenie akciovej spoločnosti Železiarne Podbrezová pripravilo aj tento rok pre svojich súčasných i bývalých zamestnancov predčasný vianočný darček v podobe mäsových balíčkov od spoločnosti Tauris, a.s. Množstvo taštičiek si postupne prevzali stovky pracovníkov, ale i dôchodcov, ktorí splnili príslušné podmienky a z podbrezovských železiarní odišli na zaslúžený odpočinok.

[Železiarne Podbrezová](#) čítajte na strane 2

Deti potešil Mikuláš i divadelné predstavenie

Nielen súčasní či bývalí zamestnanci sa potešili vianočným darčekom od vedenia akciovej spoločnosti Železiarne Podbrezová. Prekvapenie čakalo i na deti zamestnancov materskej a dcérskych spoločností. V podbrezovskom kultúrnom dome bolo pre najmenších pripravené divadelné predstavenie. V závere programu prišiel aj Mikuláš s plným batohom dobrôt.

[Železiarne Podbrezová](#) čítajte na strane 2

Editoriál

Milí čitatelia, končí sa ďalší kalendárny rok. Býva pravidlom, že práve v tomto období zvykne bilancovať. Zamýšľame sa, čo sme za uplynulých dvanásť mesiacov stihli, zažili, čo nám urobilo radosť alebo, naopak, čo nás zarmútilo. Aj v našej redakcii sa obzeráme za rokom 2023. Priniesol nám mnoho nových skúseností, poznatkov, ale i zážitkov. Zažili sme vážne i veselé situácie, občas zhon pred redakčnou uzávierkou, no vždy sme sa tešili, keď sme v rukách držali čerstvý výtlačok nášho dvojtýždenníka. Každé číslo bolo niečím špecifické a výnimočné. Sme radi, že ste sa do tvorby obsahu pravidelne zapájali. Či už pri spracovaní jednotlivých tém alebo ste nám posielali pozdravy, fotky, prípadne správne odpovede do krížovky. Celkovo dvadsaťpäť vydaní obsahovalo dokopy presne dvesto strán. Desiatky článkov, fotografií, tisíce slov, milióny písmeniek. Aj u nás občas úradoval novinársky škriatok, no ako sa hovorí, kto nič nerobí, nič nepokazí. Tešíme sa na spoluprácu aj v budúcom roku. Znovu sa vám budeme snažiť prinášať aktuálne spravodajstvo z prostredia podbrezovských železiarní, jej dcérskych spoločností, ale i ďalších oblastí, v ktorých naša akciová spoločnosť zanecháva výraznú stopu. V neposlednom rade si budeme všimáť aj vás, našich kolegov, pretože mnohí máte zaujímavé koničky alebo sa venujete niečomu výnimočnému. Budeme sa naďalej tešiť vašej priazni, spätnej väzbe, ale i novým nápadom. Ďakujeme vám za celý uplynulý rok a prajeme vám všetko dobré v tom nadchádzajúcom. Počas sviatkov si dostatočne oddýchnite, aby sme sa v januári opäť zišli pozitívne naladení a pripravení plniť si svoje povinnosti.

Milan Gončár

Naše nadácie pomáhali počas celého roka

Redakcia
noviny@zelpo.sk

Neoddeliteľnou súčasťou akciovej spoločnosti Železiarne Podbrezová sú nadácie. Prostredníctvom nich putuje každoročne množstvo prostriedkov na pomoc a podporu jednotlivcom alebo rôznym zoskupeniam. Nadácie získavajú financie z dvoch percent daní, ale aj z darov od fyzických či právnických osôb. Aj keď rok 2023 ešte nie je uzavretý, čitateľov chceme oboznámiť s činnosťou Nadácie Železiarní Podbrezová a Nadáciou Miška Sotáka.



Nadácia Železiarne Podbrezová darovala pre oblasť školstva sumu viac ako 74-tisíc eur, zdravotníctvo bolo podporené čiastkou 47-tisíc eur a do sociálnej sféry išlo viac ako 11-tisíc eur. Finančný príspevok bol odsúhlasený aj kultúrnej oblasti v celkovej výške 42-tisíc eur a na športové aktivity putovalo dvestisíc eur.

Za zmienku určite stojí dnes už tradičná pomoc Nemocnici s poliklinikou v Brezne. Podporili sme tiež občianske združenie Zdravé pľúca a ich zaujímavý projekt na čiastočné pokrytie nákladov spojených so zabezpečením inštrumentov pre robotický systém DaVinci na Kliniku hrudníkovej chirurgie Jesseniovej lekárskej fakulty Univerzity Komenského a Univerzitnej nemocnice Martin.

Spomenúť možno tiež podporu

činnosti občianskeho združenia Svetielko nádeje Banská Bystrica. Išlo o finančný dar určený na čiastočné pokrytie nákladov spojených s kúpou nového automobilu na prepravu chorých detí z detskej onkológie Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou v Banskej Bystrici.

Keďže je pre nás dôležitý región, podporili sme, okrem iného, aj Divadelný súbor Jána Chalupku mesta Brezno, ktorý oslavoval už neuveriteľných 100 rokov svojej činnosti. Nezabúdame ani na seniorov, kde sme prispeli, napríklad, na náklady spojené so zakúpením ovocných a okrasných kríkov a stromčekov pre klientov zariadenia sociálnych služieb.

Nadácia Miška Sotáka sa venuje predovšetkým mladým ľuďom, a preto práve im bola určená po-

Nadácia Miška Sotáka

moc v oblasti školstva, zdravotnej starostlivosti či podpora talentov v športe. Nemožno zabúdať ani na každoročný príspevok našim zamestnancom, ktorí sa starajú o zdravotne znevýhodnené deti. Na tento účel bolo vynaložených viac ako 10-tisíc eur.

Žiadostí o podporu je mnoho, ale uspokojiť môžeme len takú časť záujemcov, na ktorú máme financie v rozpočte.

Ďakujeme za tohtoročné príspevky, ktoré pomohli naplniť naše poslanie a veríme, že zamestnanci prispievajú aj v budúcom roku cez príjmy z dvoch percent daní našim nadáciam, a tak pomôžu v plnení jej cieľov.

Viac ako päťtisíc balíčkov potešilo súčasných i bývalých zamestnancov

M. Gončár
noviny@zelpo.sk

Vedenie akciovej spoločnosti Železiarne Podbrezová pripravilo aj tento rok pre svojich súčasných i bývalých zamestnancov predčasný vianočný darček v podobe mäsových balíčkov od spoločnosti Tauris, a.s. Množstvo taštičiek si postupne prevzali stovky pracovníkov, ale i dôchodcov, ktorí splnili príslušné podmienky a z podbrezovských železiarní odišli na zaslúžený odpočinok.

„Celkovo nám bolo doručených 5 180 mäsových balíčkov, z toho najviac si prevzali súčasní zamestnanci, čo predstavovalo 2 760 kusov. Balíček dostali aj zamestnanci dcérskych spoločností akciovej spoločnosti Železiarne Podbrezová,“ informovala Jana Kohútová, riaditeľka ŽP Gastroservis, s.r.o. Na

distribúciu sa podieľali pracovníci ŽP Bezpečnostné služby s.r.o. a zamestnanci odboru personalistiky a miezd.

ANKETA

Voňavá taštička plná dobrôt potešila nielen nás, súčasných zamestnancov, ale i našich bývalých kolegov. Slová vďačnosti a dojatia boli pri preberaní sprievodným znakom. Obdarovaní sa zhodli, že takáto pozornosť od bývalého zamestnávateľa si zaslúži obdiv, uznanie a najmä vďaku.

Niektorých bývalých pracovníkov sme oslovili a opýtali sa ich, ako si spomínajú na roky prežité v najväčšom hutníckom závode na Horehroní a čo pre nich znamená takéto milé prekvapenie.

Milan Tlučák: Pracoval som ako operátor v oceliarni na odsávaní

22 rokov. Som veľmi rád, že si vedenie podbrezovských železiarní spomína aj na bývalých pracovníkov. Veľmi pekne ďakujem. Roky vo fabrike boli pestré, niekedy sa darilo viac, inokedy menej, ale vždy sa dalo všetko vydržať. Kolegom i vedeniu odkazujem, nech sa im vo všetkom darí. Prajem im veľa zdravia a pracovných i rodinných úspechov.

Ján Glejdura: Robotu v železiarniach bola dobrá, nemôžem sa na nič sťažovať. Dôležité bolo pracovať poctivo a najmä zodpovedne, aby sa nič nestalo. Balíček ma veľmi potešil. Nestáva sa bežne, že si bývalý zamestnávateľ spomenie na dôchodcov. Nevie, či niekto niečo podobné robí na Slovensku. Je to mimoriadne príjemné.

Pavel Oravkin: V podbrezovských

železiarniach som pracoval takmer 38 rokov. Začínal som v stripovacej hale, bol som i na šrotovom poli a neskôr na liacom žeriave v oceliarni. Bolo to pekné obdobie a určite nebanujem. Musel som však skončiť zo zdravotných dôvodov. Je pekné, že si na nás dôchodcov bývalý zamestnávateľ spomína. So súčasnými i bývalými kolegami sa stretávame viackrát do roka. Spomienky máme pestré, neraz si aj poplačeme. Sú to krásne zážitky. Zažili sme dobré i zlé časy, ale aj výmenu generácií.

Ján Fedor: Pracoval som najskôr na ťahárni 1 a neskôr aj na pretlačovni, kde som bol dlhé roky. V Podbrezovej som sa aj vyučil. Do práce som chodil o pol štvrtej ráno. V Podbrezovej sa mi však páčilo. Boli sme dobrý kolektív v škole i na pracovisku a rozumeli sme si. Páči sa

mi, že si bývalý zamestnávateľ na nás dôchodcov spomína. Okrem balíčkov pravidelne dostávam, napríklad, aj kalendár, chodia mi tiež noviny. Som mnohonásobný darca krvi, za čo som bol odmenený viacerými plaketami. Za všetko som vďačný.

Agáta Hyriaková: Pracovala som v železiarniach dvadsať rokov na viacerých pozíciách – či už na pretlačovni, žeriave, ale aj na pílach a všade, kde bolo potrebné. Na obdobie, keď som chodila do roboty, si rada spomínam. Práca ma totiž bavila. Najradšej som mala nočné zmeny. Deti boli malé a v noci spali. Ja som bola zatiaľ v zamestnaní. Celkovo som bola veľmi spokojná. Prajem si, aby sa každému v železiarniach tak páčilo ako mne. Balíček ma veľmi potešil. Ďakujem a všetkých pozdravujem.



Milan Tlučák



Ján Glejdura



Pavel Oravkin



Ján Fedor



Agáta Hyriaková

Deti našich zamestnancov potešil Mikuláš i divadelné predstavenie

M. Gončár
noviny@zelpo.sk

Nielen súčasní či bývalí zamestnanci sa potešili vianočným darčekom od vedenia akciovej spoločnosti Železiarne Podbrezová. Prekvapenie čakalo i na deti zamestnancov materskej a dcérskych spoločností. V podbrezovskom kultúrnom dome bolo pre najmenších pripravené divadelné predstavenie. V závere programu prišiel aj Mikuláš s plným batohom dobrôt.

Mikulášsky deň dopadol na výbornú a v sále vládla počas nedeľného popoludnia výborná nálada. „Detičky potešilo predstavenie Perníková chalúpka, v podaní hercov zo Spišského divadla, ale aj príchod Mikuláša s prekvapením,“ povedala Magdaléna Bardelčíková z odboru personalistiky a miezd, ktorá bola zároveň koordinátorkou akcie.

Rodičia, ktorí sprevádzali svoje ratolesti, sa taktiež nenudili. Mohli sa občerstviť v bufete a podebatovať so svojimi kolegami a známymi. „Atmosféra bola veľmi príjemná. Deti sa na predstavenie tešili a boli nadšené, pričom divadlo bolo



Mikuláš s pomocníkmi rozdal deťom desiatky balíčkov.

Foto: M.B.

nielen veselé, ale i poučné. Po vystúpení ich vo vestibule čakal Mikuláš. Výmenou za vstupenku dostali chutný balíček a s Mikulášom sa mohli aj odfoťiť. Odchádzali tak domov spokojné a s úsmevom na tvári,“ pokračovala koordinátorka.

Na základe počtu nahlásených detí zamestnancov Železiarní Pod-

brezová a dcérskych spoločností bolo odovzdaných celkovo 339 balíčkov. „Deťom, ktoré nemohli v daný deň prísť na vystúpenie, môžu rodičia prevziať balíček v budove odboru personalistiky a miezd, na druhom poschodí, výmenou za vstupenku,“ dodala M. Bardelčíková.



Choré detičky potešili darčeky a vyčarili im úsmev na tvári.

Foto: Tále a.s.

Malých pacientov potešili mikulášskym balíčkom

M. Gončár
noviny@zelpo.sk

Zástupcovia akciovej spoločnosti Tále potešili aj tento rok malých pacientov v Nemocnici s poliklinikou v Brezne. Zavítali na detské oddelenie a odovzdali im mikulášske balíčky. Tie vyčarili detičkám úsmev na tvári a potešili ich v neľahkom období.

„Nemocnicu v Brezne sme navštívili presne na deň svätého Mikuláša. Na detskom oddelení je hospitalizovaných viacero pacientov. Naším cieľom bolo spríjemniť im náročnú chvíľu, keďže nemô-

žu byť doma so svojou rodinou,“ povedala Miroslava Rybovičová z akciovej spoločnosti Tále, ktorá balíčky odovzdávala spolu s kolegom Michalom Šperkom. Detičkám pripravili rôzne sladkosti a ovocie.

„Malí pacienti sa mikulášskemu prekvapeniu potešili a mali z neho veľkú radosť,“ pokračovala. Zástupcovia spoločnosti Tále navštevujú nemocnicu pravidelne. „Túto peknú tradíciu chceme zachovať aj v budúcich rokoch. Okrem Mikuláša navštevujeme nemocnicu aj na Medzinárodný deň detí,“ dodala M. Rybovičová.

Poďakovanie za mikulášsku nádielku

Ďakujeme vedeniu a zamestnancom akciovej spoločnosti Tále za mikulášsku nádielku pre deti hospitalizované na detskom oddelení Nemocnice s poliklinikou v Brezne. Rovnako ďakujeme za vianočné prekvapenie – finančný dar, ktorí nám venovali obchodníci z akciovej spoločnosti Železiarne Podbrezová a členovia kolkárskeho oddielu. Za všetkých odovzdal dar Pavol Kühnel z odboru predaja a marketingu, ktorý je zároveň manažérom kolkárskeho klubu ŠK Železiarne Podbrezová. Finančné prostriedky budú použité na kúpu inhalátora. Prajeme príjemné prežitie vianočných sviatkov.

Kolektív detského oddelenia NsP Brezno

Záchranári v Brezne dostali darček



Zástupcovia vedenia nemocnice so záchranármi pri novom vozidle. Foto: NsP Brezno

Na deň svätého Mikuláša bolo posádke rýchlej lekárskej pomoci v Brezne odovzdané do užívania nové sanitné vozidlo, ktoré doplnilo vozový park sanitných vozidiel získaných cez financovanie z programu IROP. Súčasťou vozidla je najmodernejšie záchranárske vybavenie. Je prispôbené lokálnym zásahovým podmienkam, má zvýšený podvozok s lepšou priechodnosťou, kompaktné rozmery a pre lepšiu viditeľnosť aj výraznú žltú farbu. Jeho zakúpením sa opäť zvýšila kvalita poskytovanej urgentnej zdravotnej starostlivosti v Nemocnici s poliklinikou v Brezne.

M. Gončár

S Júliusom Kriváňom na vlne budovania (nielen) obchodných ciest

Július Kriváň patrí medzi dlhoročných riaditeľov akciovej spoločnosti Železiarne Podbrezová, ktorý svoje produktívne roky spojil s našou fabrikou. Stále je aktívny vo viacerých pozíciách a svoje skúsenosti môže rozdávať nielen v obchodnom segmente. Jeho meno poznajú asi na všetkých kontinentoch sveta, kam ho výkon funkcie obchodného riaditeľa zavial. Viacerí ho spájajú aj s kolkárskym športom, futbalom i golfom. Je hrdým železiarom, ktorý si v tomto roku pripomenul 45 rokov aktívnej kariéry. Pri tejto príležitosti sme sa s ním stretli a pospomínali si na predošlé dekády.

M. Jančovič
noviny@zelpo.sk

Aj keby sme sa mohli od úvodu venovať rekapitulácii vašej kariéry, predsa len sa vráťme na začiatok. Odkiaľ pochádzate a ako ste sa dostali až do Podbrezovej?

- Narodil som sa v Dolných Hámroch a z Hliníka nad Hronom sme sa v roku 1963 presťahovali do Podbrezovej. Otec i mama dostali zamestnanie v Strojárňach Piesok a ja som spolu s bratom chodil do základnej školy v Podbrezovej. Bývali sme v časti Skalica v rodinnom dome, čo vo mne zanechalo krásne spomienky na detstvo. Starý otec ma naučil zručnosti, otec zas vzťahu k administratívnej práci. Od roku 1970 som chodil na Strednú priemyselnú školu strojnícku v Brezne a po jej skončení som nastúpil na Vysokú školu ekonomickú – obchodnú fakultu so špecializáciou na zahraničný obchod.



Časy.

- Kým nebol v Podbrezovej inštalovaný veľký počítač EC 10 33, cestoval som pravidelne do VSŽ spracovávať zákazky. Neskôr som bol presunutý na funkciu vedúceho plánu odbytu a v roku 1982 som nastúpil na post vedúceho odbytového odboru. Boli to roky plánovaného hospodárstva a najväčší export z našich železiarní smeroval do

Sovietskeho zväzu cez Podnik zahraničného obchodu (PZO) FERROMET Praha. Ročné kontrakty sme vtedy pripravovali v Moskve. Ročný vývoz do Sovietskeho zväzu predstavoval 45-tisíc ton presných rúr a približne 15 až 20-tisíc ton valcovaných rúr. Celkový vývoz rúr zo všetkých podnikov v Československu (Košice, Podbrezová, Veselí nad Moravou, Vítkovice, Nová Huť a Chomutov) predstavoval 660-tisíc ton ročne, takže Podbrezová tvorila desatinu tohto objemu.

Ako sa takýto veľký objem exportoval?

- Vybavovali sme so železničným uzlom Zvolen, ktorý bol v tom čase zodpovedný za prepravu nákladných vagónov, aby sme mohli raz týždenne vypraviť zo železiarní jeden ucelený vlak našich výrobkov, čo bolo 30 vagónov, s celkovým nákladom 1 200 ton. Preprava rúr sa vtedy riešila prevažne železničnou dopravou.

Pre tvorbu výrobných plánov bolo potrebné zrejme veľa cestovať. Ako prebiehala komunikácia a uzatváranie kontraktov?

- Neexistovalo prepojenie internetom a nemali sme ani mobily. Komunikácia bola cez telefóny a ďalekopisy. V rokoch Československa som do Prahy lietal prakticky každý týždeň. Existovalo denné spojenie zo Sliača. Dodnes si pamätám, že prvý let bol ráno 6.40 a druhý poobede 15.05 a rovnako dve lietadlá išli naspäť. Tieto pravidelné linky využívalo mnoho pracovníkov vtedajších Švermových železiarní. V tomto období naše generálne riaditeľstvo

Hutníctvo železa zastrešovalo všetky podniky na výrobu železa a ocele v Československu. Plán výroby a predaja sme tvorili v Prahe a detailne sme ho rozpracovali v Podbrezovej.

Ako prebiehali roky prechodu na trhové hospodárstvo?

- V roku 1991 bola zrušená Rada vzájomnej hospodárskej pomoci, ktorá zabezpečovala obchod v rámci štátov, ktoré do nej patrili – Sovietsky zväz, Poľsko, Maďarsko, Rumunsko, Bulharsko a Nemecká demokratická republika. V tomto náročnom období strát trhov začalo vedenie železiarní uvažovať ako ďalej. Po rozpade Československa a zániku PZO FERROMET bolo jasné, že fabrika si musí vytvoriť vlastnú štruktúru predaja. Ako prvá preto vznikla spoločnosť ŽP Trade Bohemia Praha, následne spoločnosť Slovruv v Poľsku a v roku 1993 aj Pipex Italia. Popri nich je ešte oddelenie, ktoré zabezpečuje predaj na Slovensku a tzv. priamy vývoz do Maďarska, Rumunsko, Bulharska, Chorvátska, Srbska a niektorých štátov bývalých štátov Sovietskeho zväzu.

Pred dvomi mesiacmi si práve Pipex Italia pripomenul tridsiate výročie. Vy ste v tamojšej spoločnosti prezident. Aké boli jej začiatky?

- Keď v roku 1993 vznikol Pipex, lietal som do Milána každý týždeň. Otvárali sa nám nové možnosti predaja rúr v teritóriách ako Južná Kórea, Austrália, USA, Južná Amerika. Pipex postupne budoval svoju sieť agentov v rôznych krajinách. Neskôr vznikla spoločnosť Pipex Nemecko so sídlom v Mníchove, ktorá v súčasnosti na sto percent zabezpečuje vývoz rúr pre Nemecko.

Často spomínate cestovanie. Viete povedať, koľko letov ste absolvovali ako obchodný riaditeľ ŽP a.s.?

- Keď som sa v roku 1990 stal obchodným riaditeľom, začal som si pre zaujímavosť viesť štatistiku letov. Bola to pre mňa veľká životná zmena. Odvtedy som napočítal viac ako 2 500 letov.

Okrem ovládania cudzích jazykov, cestovania a komunikácie s ob-



Július Kriváň so svetovou hviezdou golfu Nickom Faldom.

Foto: archív J.K.

chodnými partnermi patrí k obchodníkom aj golf. Ako ste sa dostali k tomuto „biznis športu“?

- Presne si pamätám na deň, kedy ma kolegovia v Taliansku zobrali prvýkrát na ihrisko. Oni išli hrať a mňa nechali trénovať. Kolega mi povedal, že mám dve možnosti – buď sa golf naučím hrať alebo im budem nosiť palice. Začal som teda trénovať a tento šport hrávam dodnes.

Golf sa dnes stal neodmysliteľnou súčasťou našej spoločnosti. Pamätáte sa aj na prvý turnaj?

- Prvý turnaj sme organizovali v roku 1996 na ihrisku v Bernolákovce. Zúčastnili sa ho všetci členovia predstavenstva. Bol to základ golfového klubu Tále. Na prelome rokov 1999 a 2000 sme začali s výstavbou golfového ihriska na Táloch, ktoré sme otvorili v roku 2002. Golf priniesol na Tále nový život a ihrisko sa stalo známym po celom svete. Roky organizujeme turnaje ŽP Pipex Cup pre našich zákazníkov. Atmosféra turnaja a nádherné prostredie ihriska Grey Bear Tále utužujú naše obchodné vzťahy.

Ak už sme pri športe, nielen golf patrí medzi vašich obľúbenecov. S vašim menom sú spojené predošlé kolký. Ako ste sa k nim dostali?

- Začalo sa to tým, že starý otec ako stolár vyrábala aj kolký. Na verande rodinného domu sme mali improvizovanú kolkársku dráhu, ktorá mala asi desať metrov, kde som absolvoval svoje prvé tréningy. V Podbrezovej bola dvojdráhová kolkáreň, a tak som začal hrať za dorast a neskôr aj za družstvo dospelých. Počas celého štúdia na vysokej škole som hrával za Inter Bratislava druhú ligu. Počas vojenskej služby som rok hrával za miestny Slovan Jindřichův Hradec. Po návrate domov som začal pracovať v kolkárskom klube TJ Podbrezová.

Takže ste svoj profesionálny život obchodníka spojili aj so športom. Hrávali ste aj futbal?

- Hoci som vyrastal na Skalici pri futbalovom ihrisku, tak futbal som hrával len rekreačne, ale tento šport som si zamiloval a začal preň pracovať ako funkcionár. Vo vedení ŽP sme sa rozhodli, že futbal budeme dlhodobo podporovať. Vybudovali sme kvalitné zázemie, mládežnícku základňu a prebojovali sme sa zo štvrtej ligy až do najvyššej súťaže. Som na futbal železiarom hrdý a verím, že futbal bude v Podbrezovej na takejto vysokej úrovni dlhodobo pokračovať.

Vráťme sa však ešte ku kolkom. Prvoradým cieľom bolo zrejme vybudovať kolkáreň, keďže dve dráhy pri Hrone vyšším ambíciám nezod-

povedali.

- Po návrate z vojenčiny som po pávovi Bauzovi prebral kolkársky oddiel a z prvej triedy sme sa pracovali až do Slovenskej národnej ligy. Podmienkou účasti bolo, že sa muselo hrať na štyroch dráhach. Dlhé roky sme preto domáce zápasy hrávali v Rimavskej Sobotě a Filakove, čiže sme každý víkend cestovali. V roku 1997 sme sa s kolegami rozhodli prebudovať bývalé dielne učňovskej školy na štvordráhovú kolkáreň. Neskôr, pred organizovaním Svetového pohára, sme prebudovali kolkáreň na šesťdráhovú. V Dome športu sme vytvorili aj zázemie pre šachový a stolnotenisový oddiel, kancelárie a bufet. Založili sme ŽP šport, ktorý sa neskôr rozdelil na športový klub a futbalový klub. Športový klub sídli v tejto budove.

Podbrezová sa veľmi rýchlo vyšvihla nielen na slovenskej scéne. Ako si spomínate na tie roky?

- V sezóne 1999/2000 sme postúpili do slovenskej prvej ligy a od roku 2001 až po súčasnosť (s výnimkou jedného roka) sme boli každý rok majstri Slovenska. Keď Slovenský kolkársky zväz spolu s českým zväzom vytvorili tzv. Interligu, kde hrá šesť slovenských a šesť českých družstiev, suverénne sme vyhrali prvé ročníky. Nepodarilo sa nám to len v sezóne 2022/2023. Každoročne sa zúčastňujeme európskych súťaží. V predošli rokoch sme hrali Svetový pohár, ktorého sa zúčastňujú majstri krajín. Túto súťaž sme raz vyhrali, trikrát sme boli na druhom a trikrát na treťom mieste. Každý rok hráme aj Ligu majstrov, za účasti šiestnástich najlepších družstiev Európy, ktorú sme vyhrali štyrikrát a päťkrát sme boli druhí, čím sme v histórii súťaže druhý najlepší tím.

Okrem športu ste stále aktívny aj vo viacerých funkciách a dodnes ste v trvalom zamestnaneckom pomere aj v rámci ŽP a.s. Čo dodať na záver?

- Môj život so Železiarňami Podbrezová je spojený už 50 rokov. Naďalej pracujem a som stále aktívny v Dozornej rade ŽP a.s., v dcérskych obchodných spoločnostiach a v Športovom klube ŽP a v ZANINONI SLOVAKIA. Postupne sa však snažím z mojich aktivít uberať a vytvárať priestor pre činnosti, ktoré naplnia môj ďalší život. Chcel by som sa podakovať všetkým, s ktorými som sa za dlhé roky v železiarňach pracovne stretával, najmä kolegom z vedenia ŽP a.s., či už z predstavenstva alebo dozornej rady, riaditeľom dcérskych spoločností, ale aj všetkým riadiacim pracovníkom a kolegom v rámci ŽP Group. Prajem vám všetkým veľa zdravia, pokojné prežitie vianočných sviatkov a veľa úspechov v ďalšej činnosti.



Skopje 2010
World Cup Winner

Kolkársky oddiel Železiarne Podbrezová

V roku 2010 vybojovali naši kolkári prvé miesto vo Svetovom pohári v macedónskom Skopje.

Foto: archív J.K.

Naši žiaci pomáhajú nielen na Vianoce

M. Gončár
noviny@zelpo.sk

V Súkromnej spojenej škole Železiarne Podbrezová formujú pedagógovia svojich žiakov nielen po vedomostnej, ale i po ľudskej stránke. Pomáhať ľuďom v núdzi prostredníctvom zapájania sa do rôznych charitatívnych akcií sa stalo neodmysliteľnou súčasťou výchovno-vzdelávacieho programu. Aj takýmto spôsobom sú mladí ľudia vedení k tomu, aby boli nielen vzdelaní, ale i všímaví a empatickí voči svojmu okoliu.

Vedenie školy spolu s pedagógmi organizuje počas školského roka mnoho dobrovoľníckych aktivít. „Myšlienke dobrovoľníctva



Žiaci spríjemnili seniorom predvianočný čas pečením koláčikov.

Foto: SSS ŽP

sa venujeme už dlhšie, lebo si uvedomujeme, že žiakov je potrebné viesť aj týmto smerom. Preto pripravujeme rôzne akcie a teší nás, že sa do nich žiaci aktívne zapájajú,“ povedala Katarína Tajbošová, učiteľka na tamojšom gymnáziu a zároveň koordinátorka charitatívnej a dobrovoľníckej činnosti v našej škole.

Navštevujú zariadenie v Dubovej

Jednou z obľúbených aktivít je pravidelná dobrovoľnícka činnosť v Domove dôchodcov a domove sociálnych služieb HRON v Dubovej. Žiaci zariadenie opakovane navštevujú a spríjemňujú chvíle jeho klientom. Starkým pomáhajú

pri rôznych činnostiach a venujú im svoj čas.

„Aktív v Dubovej je viacero, no určite spomeniem jesenné či jarne upratovanie okolia zariadenia. Okrem toho žiaci klientom čítajú, spoločne maľujú obrazy a vymýšľajú rôzne činnosti plné kreativity a zábavy. Dokonca im jeden náš žiak zahral na harmonike. Starkým tak mladí ľudia spestria bežné chvíle a spríjemnia im deň,“ pokračovala K. Tajbošová a doplnila, že na návštevu domova chodí od päť do sedem žiakov z gymnázia i odbornej školy.

A aby sa v tomto vianočnom čase nik necítil osamelý, prišli študenti do zariadenia aj pred najkrajšími sviatkami v roku. „Babkám a ded-

kom sme pomáhali s vianočnou výzdobou a upratovaním. Spoločne sme piekli koláčiky a vytvárali naozajstnú vianočnú atmosféru. Tieto chvíle boli veľmi príjemné a klienti zariadenia si ich dosýta užili,“ pokračovala koordinátorka.

Starkí sú vďační

Prítomnosť mladých ľudí klienti domova vítajú. Dôkazom sú slová vďaky, ale i občasná slza, ktorá sa zjaví na zvráskavenej tvári nejedného obyvateľa zariadenia.

„Väčšina je vďačná a chvíle so žiakmi si vychutnáva. Na vlastné oči som videla radosť v očiach starkých, keď dostali obyčajnú, ručne vyrobenú pohľadnicu. Osobne ma prekvapilo, že aj takáto maličkosť dokáže urobiť niekoho šťastným. To je dôkaz, že naše aktivity majú zmysel a v dnešnej dobe sú aj veľmi dôležité,“ zamyslela sa K. Tajbošová.

Dobrovoľníctvo oceňujú aj samotní študenti. „Vybudovali si s klientami hlbší vzťah a obe strany sa vždy tešia na ďalšie stretnutie. Teší ma to, pretože sa snažím, aby sa žiaci držali hesla troch R – Radosť Rozdávaním Rastie. Navyše, aj takýmto spôsobom utužujú kolektív. Podobné stretnutia sú preto prínosné pre všetky strany, vrátane vedenia zariadenia HRON. Naša vzájomná spolupráca je na výbornej úrovni, a to isté platí aj o personále. Všetci si vychádzame navzájom v ústrety,“ doplnila koordinátorka.

Súkromná SPOJENÁ ŠKOLA
Železiarne Podbrezová

Podľa Kataríny Tajbošovej bude škola v dobrovoľníckych aktivitách pokračovať i naďalej. „V hlavie nosím mnoho nápadov, no nedajú sa všetky zrealizovať naraz. Plánujeme navštevovať starkých aj po novom roku a znovu niečo vymyslieť. Každý žiak, ktorý sa chce pridať, je vítaný. Spoločne tak chceme pomáhať a robiť druhým radosť.“

Ďalšie aktivity

Dobrovoľná činnosť v Domove dôchodcov a domove sociálnych služieb HRON však nie je jedinou, do ktorej sa žiaci našej školy pravidelne zapájajú. Ako už bolo načrtnuté v úvode, charitatívnych podujatí je v škole ďaleko viac. Spomenúť možno Študentskú kvapku krvi, zbierku Biela pastelka, Deň narcisov, alebo školskú akciu Vianočný punč, prípadne zbierku drogérie pre rodiny v núdzi a mnohé ďalšie.

„Pred vianočnými sviatkami sa moje kolegyne so žiakmi zapojili aj do populárnej zbierky Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok. K výzve sa pridalo mnoho žiakov, čo nás všetkých potešilo. Vyzdvihnúť musím aj iných kolegov, ktorí sa zapájajú do rôznych aktivít počas celého školského roka. Mám radosť, že aj takýmto spôsobom pomáhame tým, ktorí to skutočne potrebujú,“ uzavrela K. Tajbošová.



Žiaci a klienti zariadenia si už medzi sebou vybudovali priateľský vzťah.

Foto: SSS ŽP



SKI TÁLE

SKI, GOLF & HOTEL RESORT

Happy Ski Tále Day

29. December 2023

Moderátorka
Veronika Švantnerová
Kapela BDHS
[Blikajúci dychový hudobný systém]

DJ Igor Koller
Animátori
Maľovanie na tvár
Súťaže pre najmenších

Lyžiarske stredisko
Ski Tále







SKI TÁLE

SKI, GOLF & HOTEL RESORT



Zvýhodnené skipasy pre zamestnancov
ŽP a.s. a pre dcérske spoločnosti

Skipas na 15 jazd

v Ski Tále len za 25€

Lyžiarske stredisko
Ski Tále

K dispozícii
v pokladniach
ŽP a.s.
a dcérskech
spoločnosti

Z podbrezovského srdciara je chatár. Michal Breznanič si prácu v horách zamiloval

M. Gončár
noviny@zelpo.sk

Michal Breznanič patrí medzi ikony podbrezovského futbalu. Rodák z Revúcej odohral v drese železiarov množstvo zápasov, pričom na Horehroní zanechal výraznú stopu. Na ihrisku bojoval ako lev, často dokázal strhnúť celé mužstvo a skúsenosti z českej či ruskej ligy neskôr odovzdával mladším spoluhráčom. Získal si tak srdcia mnohých fanúšikov, ktorí na neho radi spomínajú. Breza, ako familiárne prezývajú ostrieľaného futbalistu, však dal profesionálnemu futbalu zbohom. No na zelených trávnikoch ostal. Nasmeroval si to do tretej ligy a dnes berie šport ako koníček. Popri tom si našiel prácu na Horskéj chate pod Kráľovou hoľou. Pripravuje jedlá, nápoje, stará sa o hostí, okolie zariadenia a ako sám vraví, roboty má vyše hlavy. Čo je však najpodstatnejšie, práca ho naplňuje a je šťastný.

My sme Michala na chate osobne navštívili. Srdečne nás privítal a ochotne nám poskytol rozhovor.

Ešte nedávno vás videli fanúšikovia bojovať na ihrisku a dnes vás stretávajú pod Kráľovou hoľou, kde sa staráte o hostí na chate. Ako ste sa dostali k tejto práci?

- Ľudia, čo ma poznajú vedia, že milujem hory. Keď bola vo futbalových súťažiach prestávka, často som ich navštevoval. Kráľovu hoľu mám blízko a ide o môj obľúbený kopec. Často si na ňu vyšliapem a kochám sa krásou našej krajiny. Minulý rok v zime som sa zastavil na Horskéj chate pod Kráľovou hoľou a opýtal sa majiteľov, či nehľadajú posilu do tímu. Dostal som odpoveď, že majú všetky pracovné pozície obsadené. Tak som to pustil z hlavy. V lete sa mi však ozvali, že predsa len majú miesto a môžem nastúpiť. Neváhal som a ponuku som prijal.

S akými očakávaniami ste sem prichádzali? Predsa len, profesionálny futbal a chatárčenie sú dve rozličné profesie.

- Povedal som si, že to skúsím a uvidím, ako sa mi bude páčiť. Predsa len, človek nevie presne, čo všetko táto práca zahŕňa. Rýchlo



Michalovi Breznaničovi to ide za pultom rovnako dobre ako na futbalovom trávniku.

Foto: M. Gončár

som sa však do toho dostal a musím povedať, že ma to veľmi baví a naplňuje, vrátane cesty zdola až sem. Na každú zmenu idem buď pešo alebo v zime na skialpinistických lyžiach. Keď je pekné počasie, ešte si vybehnem hore na Kráľovu hoľu. Ide vždy o zážitok, ale to nestačí. Musíte mať k prírode vzťah. Sporadicky sa vyveziem aj ratrakom, ale to iba vtedy, keď prichádza tovar.

Ako hodnotíte túto zmenu vo vašom živote?

- Byť chatárom a pohybovať sa v horách je niečo úplne iné ako behať po ihrisku. Človeku sa celkovo zmení život. Mne osobne trochu chýba víkendový zápasový adrenalín, ale aj každodenná drina, ktorá sa s futbalom spája. Preto chodím sem, behávam, bicyklujem alebo lyžujem. Zistil som, že som zvyknutý, ba až závislý na záťaži, a to ma robí šťastným. Keď som aj skončil s profesionálnym futbalom, stále makám, lebo ma to naplňuje. Práca chatára je ideálna. Idem do zamestnania a zároveň aj športujem.

Čo všetko máte na starosti?

- Robím všetko okolo chaty. Keď nie je sezóna, cez týždeň som tu

často sám. Musím ale všetko pripraviť. V zime narúbať drevo, zakúriť, odrhnúť sneh z chodníkov, ale i terasy či strechy. Pre hostí pripravujem polievky a všetko, čo potrebujú. Človek sa rozhodne nenudí. Ak prídu turisti a mám službu, prespávam na chate. Musíte mať takýto druh práce rád, inak to nejde.

Spomínali ste varenie. Ako vám to ide v kuchyni?

- Prakticky od pätnástich rokov som bol na internáte, čiže som si často varil. Doma mám varenie so ženou rozdelené. Raz varím ja, inokedy ona. V práci pripravujem jedlá podľa potreby. Polievky, ktoré ponúkame, sú typické chatárske. Musel som sa ich naučiť variť vo veľkom hrnci. Neexistuje žiaden recept, suroviny pridávame od oka (smiech). Snažím sa, aby jedlo každému chutilo. Keď mi niekto povie, že bolo skvelé, mám z toho radosť.

Akí sú ľudia na horách?

- Keďže som vždy rád brázdil po horách, dobre viem, akí sú. Väčšina je úplne skvelých. V prírode vládne rodinná atmosféra a všetci si tykajú. Aj preto má táto práca lákavosť. Samozrejme, nájdu sa aj výnimky. Našťastie, skutočných milovníkov hôr je ďaleko viac.

Spoznávajú vás turisti, keď zavítajú na chatu?

- Občas áno, ale nie je to pravidlo. Zasa som nebol takou hviezdou (smiech). Niektorí na mňa pozerajú a vybavujú si, odkiaľ ma poznajú. Neraz sa dáme do debaty a pokecáme o všeličom.

Nechýba vám profesionálny futbal?

- Chýba mi všetko okolo futbalu, vrátane atmosféry. Avšak, človek už ku konci kariéry cíti, že nestíha tak ako v mladosti. Z pravej radosti z futbalu sa stáva drina, lebo všetko trvá dlhšie. Prichádzajú noví mladí hráči a všetko sa mení. Ale s nostalgiou spomínam na zápasy, pravý adrenalín, ľudí okolo futbalu či zmieňovanú atmosféru. Už v piatok som cítil, že sa blíži víkend a ďalší zápas. A zrazu všetko zmizlo a chýbalo mi to. Aj preto ešte v súčasnosti hrám tretiu ligu, hoci ide o inú úroveň.

Pozvali ste na chatu už aj nejakých bývalých či súčasných spoluhráčov?

- Pozývam stále. Keďže sú ešte v tomto období ligové súťaže, je pre nich náročné nájsť si čas. Viacerí mi však slúbili, že počas zimy prídu. Nedávno ma navštívili hráči Podbrezovej Rišo Ludha a Rolo Galčík. Povedali, že po sezóne prídu aj na noc. Plánujeme výstup až na Kráľovu hoľu, keďže tam ešte neboli.

Hovoríte o Ludhovi s Galčíkom, čiže s bývalými spoluhráčmi z Podbrezovej ste stále v kontakte?

- V mužstve mám niekoľko kamarátov, hoci postupne pribudli i noví hráči. S viacerými chalanmi som v kontakte a aj si napíšeme. Občas sa prídem pozrieť aj na nejaký zápas. Rád by som chodil častejšie, ale nemám toľko času. Chalanom však vždy držím palce.

Ako hodnotíte výkony mužstva v tejto sezóne?

- Musím sa priznať, nečakal som, že sa aj v tejto sezóne bude Podbrezovej tak dariť. Myslím si, že pokojne môže ísť v tabuľke ešte vyššie. Mužstvo odohralo viaceré smolné súboje – spomeniem zápas v Bratislave so Slovanom či nedávny domáci duel s Trnavou. Železiari majú skvelého trénera, ktorý vie pracovať s mladými futbalistami. Navyše, každý hráč, ktorý do tímu príde, má svoju kvalitu a vie, čo má hrať.

Pohybujete sa vo futbalových kruhoch. Ako vníma športová verejnosť výkony železiarov?

- Keď sa bavím so známymi, všetkým sa páči štýl, akým sa Podbrezová prezentuje. Aj v rodnej Revúcej pozorne sledujú jej výkony, pričom počúvam samé super-

latívy. Pamätám si, keď som ešte hrával. Veľa ľudí od nás cestovalo na zápas. A pritom je to do Zelpo arény 60 kilometrov. Fanúšikovia často chodili na Slovan či Trnavu, ale v súčasnosti by mali chodiť na Podbrezovú, pretože hrá pekny a atraktívny futbal, ktorý v našej lige predváža len málo mužstiev. Jediné, čomu sa divím, sú nízke návštevy. Mrzí ma to aj za chalanov, pretože by si zaslúžili väčšiu podporu. Hrajú jeden z najkrajších futbalov na Slovensku.

Vy ste síce skončili v Podbrezovej, ale naďalej aktívne hrávate tretiu ligu za Kalinovo, čo je farma železiarov. Ako hodnotíte pôsobenie v tomto tíme?

- Všetko je super. Vyzdvihnúť musím najmä skvelý kolektív. Hrá sa na dedine a v Kalinove vládne rodinná atmosféra. Tretia liga je dosť kvalitná, čiže musím naplno makať a udržiavať sa v kondícii. Nemám však veľa času na tréning, tak idem len vtedy, keď sa mi dá. Teší ma, že na naše zápasy chodí veľa ľudí, niektorí dokonca cestujú aj na vonkajšie stretnutia. V Kalinove sa cítim veľmi dobre a futbalové prostredie v tejto obci mám skutočne rád.

Spomínate, že tréningový proces v Kalinove nestíhate. Nemajú voči tomu tréneri výhrady?

- Dohodli sme sa, že jeden-dva tréningy vždy absolvujem. Zistil som však, že to možné nie je. Keď mám v práci voľno, nikdy neseďím len tak nečinne doma. Snažím sa hýbať a tréneri vedia, že na sebe stále pracujem. Uvedomujú si, že sa budem udržiavať v kondícii, či už budem futbal hrať alebo nie. Navyše, ešte stále vládzem odohrať celý zápas. Jediné, čo mi chýba, je práca s loptou počas týždňa. Darmo sa môžem hýbať, keď s ňou nemám kontakt. Futbal ma však stále naplňuje. Ak ale príde moment a nebudem vedieť sklbiť prácu so športom, skončím. Nič nemožno robiť násilu alebo sa zbytočne trápiť.

Ako sa k vám správajú súper? Nemali ste obavy, že sa budú chcieť na vás vytrhnúť a pocítite ich tvrdosť?

- Priznám sa, mal som mierne obavy. Aj ma varovali, že v tretej lige to môže byť občas „kopanica“ a hrať sa tvrdšie. Musím však povedať, že v žiadnom zápase, a to ani vo vypätom, sa nič nestalo a správali sa všetci férovo. Ani ja nehrám formu, že som neviem aký hráč. Snažím sa pôsobiť skromne, aby ma dakto „nevyzulu“ (smiech). S nikým však nemám problém. A spoluhráči? Dúfam, že hrajú so mnou radi. Často si ma doberajú a robia si srandičky. Ukazujú mi videá, keď som bol mladý a robil som prvé rozhovory. Je to veru riadna sranda. Futbal pre mňa veľa znamená a ja verím, že ho ešte nejaký ten ročík budem hrať.

VIZITKA

Michal Breznanič sa narodil v Revúcej v roku 1985, kde s futbalom začínal a prešiel všetkými mládežníckymi kategóriami. V dorasteneckom veku prišiel do Podbrezovej, odkiaľ sa vybral do veľkého futbalu. Počas kariéry pôsobil v Slovane Bratislave, Slovane Liberec, ruskom Amkare Perm, pražskej Sparte či Dukle Praha. V roku 2016 sa vrátil do Podbrezovej, kde počas vlnašej zimy skončil. Desiatkrát nastúpil aj za reprezentáciu Slovenska. V súčasnosti si oblieka dres tretioligového celku TJ Baník Kalinovo, ktoré je farmou FK Železiarne Podbrezová. V jesennej časti strelil štyri góly.



Bývalý hráč Podbrezovej trávi na chate veľa času.

Foto: M. Gončár

Milan Paták vychoval ďalších operených šampiónov

M. Gončár
noviny@zelpo.sk

Milan Paták z Dražoviec pri Nitre je vášnivý chovateľ športových holubov. Aj na stránkach nášho dvojtýždenníka ste sa mohli dočítať o jeho veľkých úspechoch. Bývalý zamestnanec dcérskej spoločnosti ŽP EKO QELET pokračuje vo svojom koníčku aj na dôchodku. S láskou sa stará o operených krásavcov a zúčastňuje sa rôznych súťaží po celom Slovensku. Pred niekoľkými týždňami sa mu podarilo dosiahnuť ďalší výrazný úspech. Vyhrál majstrovstvá Slovenska v súťaži mladých holubov. Podujatia sa pritom zúčastnilo až 4 500 chovateľov z celej krajiny.

Ak by ste prišli do nitrianskeho okresu a opýtali sa, kto je najúspešnejší chovateľ športových holubov v regióne, odpoveď miestnych by bola jednoznačná – Milan Paták. Vo svojom okolí totiž nemá konkurenciu. Nečudo, že zbierka jeho trofejí je poriadne bohatá. A v týchto dňoch sa rozrástla aj o spomínaný titul majstra Slovenska. „Súťažiť s mladými holúbkami je veľmi náročné. Predsa len, mladé jedince nemajú toľko skúseností. Staršie vtáky lietajú štyri až päť rokov, mláďatá niekoľko týždňov. Navyše, konkurencia je veľmi silná,“ rozpravil sa chovateľ, ktorý následne vysvetlil, ako taká súťaž prebieha: „Mám družstvo zložené z tridsiatich holubov. Z tohto počtu vám musí päť rovnakých priletieť na troch pretekoch na čele pelotónu, aby mali čo najmenší koeficient.“

Poctivý tréning

Vybrať pravých šampiónov si však vyžaduje aj množstvo času, inštinktu, ale i šťastia. Podľa Milana Patáka musí chovateľ najskôr rozoznať, ktorý z holubov má potenciál, aby bol najlepši.

„Keď hovoríme o mladých jedincoch, pred prvými ostrými pretekmi ich vozievam na tréningy. Doma si zapnem elektronický systém, zaveziem ich desiatky kilometrov od domova a pozorujem, ktoré z nich sa ukazujú v najlepšom svetle. Sledujem, ktoré sa derú dopredu – tie sú športové typy. Na základe získaných poznatkov viem posúdiť, ktoré majú predpoklad lietať čo najlepšie,“ doplnil.

Samotné holuby pritom dokážu preletieť stovky kilometrov. „Pri mláďatách hovoríme o 180, 220, 280 alebo až 400 kilometroch. Sú to vzdialenosti, ktoré absolvujú na súťažiach,“ dozvedáme sa.

Súťaž ovplyvňuje vietor

Súťažiť s mladými vtákmi je veľmi náročné. V porovnaní s dospelými je najväčší rozdiel v tom, že mláďatá letia pudovo smerom k domovu.

„Existuje aj tzv. vdovecký štýl, ktorý praktizujem i ja a týka sa starších vtákov. Pred pretekmi ukážem holubovi samičku a na týždeň ho dám mimo. Potom ho zaveziem desiatky kilometrov od domova a ten sa ide zabiť, aby bol čo najskôr pri nej. Ide o pohlavný pud,“ pokračuje M. Paták, ktorý má v súčasnosti v opatere 16 párov holubov.

Zaujímavosťou pretekov je aj skutočnosť, že ich výrazne ovplyvňuje vietor. „Dokáže vám pokaziť všetku snahu a drinu, ktorú ste do prípravy obetovali. Aj mne sa to už viackrát stalo.“

Potrebný je i talent

Dosiahnuté výsledky sú pre chovateľa odmenou za tvrdú prácu. Nie každý mu však úspech dopraje. „Niektorí dlhoroční kolegovia sa so mnou ani nechcú kamarátiť. Dokonca som musel holuby poskytnúť na odber vzoriek, či nedopujú. Je to však o mravenčej práci, ktorá sa začína od vyliahnutia. Chovateľ musí mať tiež veľký pozorovací talent. Za mňa sa za tie roky veľa nalepilo, ale netvrdím, že som najlepší na svete. Dôležitý je tiež cit, súťažné holuby musíte pozorovať, ako sa dostávajú do formy a presne im plánovať tréningy. Jednoducho, svojmu koníčku obetujem množstvo času a energie,“ poznamenal.

Vychovať z vtákov skutočných šampiónov však nie je len o tréningu. Nevyhnutná je komplexná starostlivosť. Tá zahŕňa aj stravovanie. „Na trhu sú rôzne zmesky, ktoré však nie sú dostatočne kvalitné. Ja dávam miešať špeciálnu zmes kamarátovi, ktorý je v tomto naozajstnou špičkou. Holuby sú športovci, podobne ako ľudia. Preto je dôležité aj to, ako sa stravujú,“ upozornil chovateľ a pokračoval: „Dokonca im dávam čaje,



Milan Paták sa chovu športových holubov venuje dlhé roky.

Foto: M. Paták

aby dostali všetky potrebné živiny. Nemenej dôležité je vakcinovanie proti chorobám. Ak by som to neurobil, mohli by uhynúť. Choroby dokážu zničiť celé chovy. Holubom preto poskytujem maximálnu zdravotnú starostlivosť.“

Chýbajú nasledovníci

Úspešný chovateľ rozpráva o svojich operencoch pútavo a s veľkou bázňou. Ako hovorí, ide o lásku na celý život, ktorá u neho prepukla už v mladosti. Mrzí ho len jediná vec. Hoci je na Slovensku ešte veľa chovateľov súťažných holubov, nasledovníkov je ako šafranu. „Mládež väčšinou sedí doma, nebaví ich to. Navyše, byť chovateľom je časovo i finančne náročné. Hoci sme sa mladých snažili prilákať, málokto ostal,“ pozvychol si.

Milan Paták za všetky úspechy vďačí i rodine. Najbližší mali vždy

pochopenie pre jeho vášeň. „Keby som nemal oporu, nič by som nedokázal,“ uvedomuje si a následne nachádza i ďalšie pozitívum: „Holuby ma nútia neustále sa hýbať a čosi robiť. Udržujem sa tak v kondícii. Ak by sme my starší nemali nejaký zmysel, ľahko by sme stratili životaschopnosť.“

Náš bývalý kolega sa aj naďalej plánuje zúčastňovať súťaží a zbierať ocenenia. Jeho úspechy sa ani nedajú spočítať, no stále má ciele, ktoré túži naplniť. Popri koníčku nezabúda ani na svojich spolupracovníkov a priateľov, ktorým prostredníctvom našich novín poslal odkaz: „Pozdravujem všetkých bývalých kolegov zo ŽP EKO QELET a aj ostatných pracovníkov Železiarní Podbrezová. Bol som súčasťou podniku dlhé roky a často spomínam na pekné chvíle. Prajem čitateľom krásne sviatky a všetko dobré v novom roku,“ uzavrel.

Silvestrovské aforizmy

- Pre niektorých ľudí je ľahšie preobliecť kabát, ako vysúkať rukávy do roboty.
- Kto pije domovinu, často nevie o svete.
- Eva v raji prvá odhalila listové tajomstvo.
- Aspoň v chrípkovom období by sme nemali na seba kašľať.
- Lenivec dokáže urobiť všetko pre to, aby nemusel urobiť nič.
- Zmeškal technický pokrok. Stále bol pod parou.
- Až keď mu manželka stúpila na váhe, prestal si ju vážiť.
- Robotu vedel chytiť za správny koniec. Nikdy nie za začiatok.
- Viac hláv viac vie platí dovtedy, kým sa k vám na Vianoce nenastahuje svokra.
- Veľa ľudí obrátilo kabáty. Ostatní boli okabátení.
- Netrávte Silvestra doma, otrávine ho svojou prítomnosťou známym.
- Vianoce majú svoje čaro, ale aj peňaženka ma svoje dno.
- Absolútna smola je, keď vám na Vianoce odíde manželka aj televízor.
- Adam bol v raji najšťastnejší muž, nemal svokru.

Marian Bystriansky

Podakovanie

Chceli by sme sa úprimne poďakovať generálnemu riaditeľovi Železiarní Podbrezová Vladimírovi Sotákovi, ktorý nám pomohol v ťažkej situácii. Môj manžel Štefan Auxt absolvoval náročnú onkologickú operáciu. Pán Soták mu ako bývalému zamestnancovi ŽP sprostredkoval uskutočnenie operácie v Rooseveltovej nemocnici v Banskej Bystrici a zaujímal sa o jeho zdravotný stav aj počas hospitalizácie. Veľmi si vážime jeho ľudský prístup a to, že mu nezištne podal pomocnú ruku. Svojím konaním nás presvedčil, že má veľké srdce, a preto mu chceme touto formou poďakovať. Manžel sa úspešne zotavuje, a to má pre nás nevyčísliteľnú hodnotu.

Manželka a deti s rodinami

V novembri odišli

do predčasného starobného dôchodku

Stanislav ANTAL
Jozef BABELA
Ing. Miroslav BELLA
Ján BÉREŠ
Milan BÉREŠ
Peter BOHÁČIK
Pavol BOŠEĽA
Eva CIBUĽOVÁ
Miroslav ČIEF
Ján DIVOK
Ján DVORSKÝ
Olga ENGLEROVÁ
Pavol FAŠKO
Ján GERGEĽ
Ľubomír GIERTLI
Ján CHUDIC
Peter IVANIČ
Peter KAJČÍK
Jozef KAJDA
Ján KŇAZÍK
Zuzana KOVÁČOVÁ
Ján MALIČKÝ
Eva MIRILOVIČOVÁ
Ľubomír MITUNÍK
Marta MITUNÍKOVÁ
Peter NAGY
Jaroslav ONDREJKOVIČ
Peter OSTRIHOŇ
Alena PANČÍKOVÁ
Vladimír PEPICH
Dušan POTKÁNY
Alena RIDZOŇOVÁ
Miroslav RUSNÁK
Zdeno RUŽIČKA
Anna SOJAKOVÁ
Pavol STACHURA
Eva ŠÁRIKOVÁ
Iveta ŠKVARKOVÁ
Miroslav ŠNÍRER
Miloslav ŠUPKA
Pavol ŠŮR
Cyril ŤAŽKÝ
Peter TIŠŤAN
Ing. Vladimír TONDRA
Pavol TURŇA
Peter TURŇA
Jozef VETRÁK
Olga VIŠŤÍKOVÁ
Iveta VLČEKOVÁ
Peter VONDERČÍK
Peter VOZÁR
Anna VOZÁROVÁ

do starobného dôchodku

Elena MARKOVÁ

V mene vedenia akciovej spoločnosti Železiarní Podbrezová im ďakujeme za odvedenú prácu a do ďalších rokov života želáme veľa slnečných dní.

V decembri blahoželáme

15 rokov

Tomáš BUČKO
Ivan ŠKULTÉTY

20 rokov

Miroslav TRNOVSKÝ

25 rokov

Milan BENKO
Peter MITTERPACH

35 rokov

Milan KLIMENT

Životné jubileá

Juraj ČELLÁR
Milan GIERTL
Ján HUDÁK
Andrea RIDZOŇOVÁ
Karol SOJAK
René WÁGNER
Pavel ČUNDERLÍK
Marián DUTKA
Iveta KUPCOVÁ
Milan NÁTHER
Dana PANČÍKOVÁ
Tomáš RAJCHEL
Ján DAXNER
Olga NEPŠINSKÁ
Marek KURAJDA
Jozef SIMAN
Miroslav VLČEK

súťažná krížovkasúťažná krížovka***

Hrajte o celodenný skipas v lyžiarskom stredisku Ski Tále

Aj v poslednom tohtoročnom čísle Podbrezovana sme si pre vás pripravili súťažnú krížovku, ktorú nájdete tradične na siedmej strane. Ak sa chcete zapojiť do súťaže, pošlite nám znenie tajničky do redakcie poštou alebo e-mailom, najneskôr do 29. decembra. Okrem svojho mena napíšte aj odborný útvar alebo prevádzkareň, kde pracujete. Na jedného z vás čaká celodenný skipas v lyžiarskom stredisku Ski Tále. Meno výhercu uverejníme v nasledujúcom vydaní novín.

Výherca súťažnej krížovky

Správne znenie tajničky z Podbrezovana č. 24, v ktorej sa ukrývalo dokončenie citátu od čínskeho filozofa Lao-c': „Ak sa nebudem brániť...“
Tajnička: „tomu, kto som, stanem sa tým, kým by som mohol byť.“ Z úspešných riešiteľov sme vyžrebovali **Petra Šamulku z prevádzkarne ťaháreň rúr**. Cenu, ktorou je celodenný skipas v lyžiarskom stredisku Ski Tále, si výherca môže prevziať v redakcii v pracovné dni od 7.30 do 15.30 hod.

Vtipy

- Čo si vybral manželke na Vianoce? Vkladnú knižku.
- Aký darček si kúpil manželke na Vianoce? - pýtá sa kamarát kamaráta. Taký, čo z nuly na sto zrýchli za tri sekundy. Auto? Nie. Osobnú váhu.

Marian Bystriansky

súťažná križovkasúťažná križovka***súťažná križovka***súťažná križovka***súťažná križovka***súťažná križovka***

Autor: PK	pracovná výchova	vajce po nemecky	kôrovec	ukonaj		vyrobené z ocele	francúzsky určitý člen	lveta (dom.)	čira tekutina	kočovníci		predložka	čistidlo na riad	polodrahokam	hornina s obsahom kovu
štát v Amerike					južný plod nemecká značka áut						riedka hmľa odborník, expert				
T4															
	revolver	mizne, stráca sa chorvátsky ostrov					prístav v Jemene zatýkací rozkaz					ochotne zasycuje			
Katedra hudby			mnoho časť dediny					nástenný gobelín kráča					na to miesto Radio Nationale Laos		
farbivo na vajčička				druh papagája údel, karma				obyvateľ Ilýrie argón (chem.)						hnede farbivo	nasávala
lano so slučkou					náuka, znalosť					národ, etnikum					
potriasaj					prchavá látka					Cecília (dom.)					
	opracovala kresaním	ty po nemecky T2										zeleninové jedlo	Európska liga chorobná zúrivosť		
otravná mucha												filmová hrdinka (Croft)			
jodid draselný			predpona (diaľkovo)	šéf emirátu							M foneticky		T1	tablet firmy Apple	
ohodnotiť, oceniť (angl.)											niečo				
len (nár.)															
chemické zlúčeniny												kleslo k zemi	tantal (chem.) múdra		
javor (lat.)															
EČV Levoče			český súhlas	poranenie										ústupok v záujme dohody	príloha
kočovník															
Pomôcky: KREMS, ETNOS, ATKA, RATE	rúbal si	sodík (chem.) mačkovitá šelma													
chobotnatec					1001 v Ríme	starý otec (nem.)	vesmírna loď			milostivý pán (angl.)	poolamuje vedecký názov krídla				
kód Estónska			bôžik lásky podielová jednotka sily						medveď (det.)					býv. ŠPZ Pov. Bystrice zverina	
kopnutie				strešná lepenka meno Evy				druh afrického slona orgán sluchu				zirkónium (chem.) ker			pisal (čes.)
patriaci apovi					žralok po rusky zvýšený tón A							Krátke voľno na opustenie posádky plašenie sliepok			
súvisiaca s laňou						ozvena kilotona					rakúske sídlo cieva po maďarsky				
T3															
idant, gén (skr.)			dom. meno Astérie					šarkan						slečna	



Po dôležitom víťazstve prišiel domáci „výbuch“

M. Gončár
noviny@zelpo.sk

Hoci je v kalendári december a pred dvermi vianočné sviatky, naša najvyššia futbalová súťaž pokračovala aj v tomto období. Hráči FK Železiarne Podbrezová odohrali ďalšie dve kolá s ťažkými súpermi. Najskôr cestovali do Trenčína, aby si následne zmerali sily s úradujúcim majstrom a momentálne suverénne najlepším mužstvom na Slovensku – Slovanom Bratislava.

Zápas pod hradom Matúša Čáka sprevádzali početné snehové prehánky. Hoci sa duel začal podľa plánu, už po dvadsiatich minútach ho rozhodca prerušil a z hracej plochy musel byť odstránený sneh. Dlhá pauza lepšie padla Podbrezovej. Do polčasu sa presadili Sanusi a Blahút, ktorí položili základ úspešného večera.

Po prestávke sa Trenčín snažil urobiť niečo s výsledkom, ale do vyložených šancí sa nedostával. Až v 71. minúte Ludha vyrazil stre-



Mark Assinor (v bielom) sa snaží predrať cez Slovanistu Kankavu. Foto: M. Štefánik

lu Soaresa a Gong upratil loptu do siete – 1:2. Následná tutovka Emeku sa gólom neskončila. Mimoriadne cenné tri body sme si ustrážili a z horúcej pôdy sme priviezli víťazstvo.

„Išlo o dôležitú výhru v ťažkých

podmienkach a s nepriateľným súperom. Veľmi som sa na zápas tešil. Vážim si toto nepekné víťazstvo. S terénom sme sa celkom spriatelili a odvážame si dôležité body, ktoré si nesmierne vážim. Mal som pocit, že dnes moje mužstvo chcelo viac,“ povedal po stretnutí Roman Skuhrový, tréner FK Železiarne Podbrezová.

Slovan vo všetkom dominoval

Týždeň na to zavítal do Zelpo arény bratislavský Slovan, a to je vždy sviatok. Na zápas sa tešili hráči i fanúšikovia, no na jeho priebeh by najradšej čím skôr zabudli.

Slovan od úvodu diktoval tempo, bol prakticky stále na lopte a našej družine nedovolil nič. Už v prvom polčase strelil štyri góly a v ofenzívnom predstavení pokračoval aj po obrátke. Do Ludhovej siete poslal ešte dve lopty, a tak na konci stretnutia svietil na ukazovateli hrozivý stav – 0:6. Nebyť viacerých bravúrnych zákrokov brankára Ludhu, skóre mohlo byť ešte vyššie. Posledný jesenný domáci duel nám tak vôbec nevyšiel.



Návšteva futbalistov urobila deťom veľkú radosť. Foto: FK ŽP

Železiari potešili najmenších

M. Gončár
noviny@zelpo.sk

Mikuláš neobišiel ani náš futbalový klub. Trojica hráčov FK Železiarne Podbrezová Roland Galčík, Richard Ludha a Mikuláš Bakaľa pripravila prekvapenie pre naj-

menších hráčov z podbrezovskej futbalovej prípravy. Počas tréningu ich potešili mikulášskym balíčkom a podpísanými kartičkami. Detičky sa veľmi potešili a okrem chutného prekvapenia mali radosť aj zo stretnutia so svojimi vzormi.

Kolkári postúpili do štvrtfinále Ligy majstrov

Ing. Pavol Kühnel
manažér kolkárskeho oddielu ŠK ŽP

Kolkári ŠK Železiarne Podbrezová zvládli odvetu s chorvátskym celkom KK Zadar a postúpili do štvrtfinále Ligy majstrov.

Po domácej prehre pricestovali Chorváti do podbrezovskej kolkárne s odhodlaním niečo zmeniť a do prvej trojice postavili svojich najsilnejších hráčov. Najlepší z nich Marinović skvelým výkonom (693) zotrúbil do útoku. Súperi získali dva body a náskok 47 kolkov. Náš Peťo Nemček porazil skúseného matadora Benedika, Rostovi Goreckému na bod chýbalo len sedem kolkov. Druhá podbrezovská trojica tak mala ťažkú misiu. Náš najlepší hráč Jan Bína (670) ale od začiatku naberal náskok na svojho protihráča (na konci o 88 kolkov) a spolu s Vadovičom a Hendrychom postupne skresali náskok a obrátili zápas v náš prospech. Dramatický duel sme tak zvládli a tešíme sa na ďalšieho súperu. Žreb druhého



P. Nemček sa teší z postupu. Foto: ŠK ŽP

kola sa uskutoční 18. decembra.

ŠK Železiarne Podbrezová – KK Zadar 5:3 (3798:3775)
Za ŠK Železiarne Podbrezová: Nemček 632 (bod), Gorecký 640, Veselý 629, Vadovič 617, Bína 670 (bod) a Hendrych 610 (bod).

V úvode novej sezóny kariérne maximum Zuzany Remeňovej

T. Kubej
noviny@zelpo.sk

Na prelome mesiacov november a december sa vo švédskom Östersunde uskutočnilo úvodné kolo Svetového pohára v biatlone. Hneď na začiatku sezóny sa vo výbernej forme predviedli sestry Remeňové.

Ako prvá bola na programe single miešaná štafeta, kde Mária Remeňová spolu s Tomášom Sklenárikom obsadili 17. miesto. Vo vytrvalostných pretekoch štartovali už obidve sestry, Zuzana skončila 65. a Mária 86. Naše dvojčky boli taktiež súčasťou ženskej štafety, ktorú doplnili Ema Kapustová a Júlia Machyniaková. Kvarteto slovenských reprezentantiek si vybojovalo solídnu 13. pozíciu. V rýchlostných pretekoch finišovala Zuzana 47. a Mária 60. Po prvýkrát v kariére obidve naraz postúpili do stíhačky, kde si Zuzana svoje umiestnenie ešte vylepšila a 44. miestom si otvorila kariérne maximum. Mária preteky nedokončila, keď bola predstihnutá prvou pretekárkou o kolo, čo znamená predčasné stiahnutie z trate.

Druhé kolo Svetového pohára sa presunulo do rakúskeho Hochfilzenu, kde opäť nechýbali ani podbrezovské biatlonistky. Rovnako ako v prvom kole, aj tentokrát ich sprevá-



Zuzana Remeňová obsadila v stíhacích pretekoch 44. miesto. Foto: P. Slavík

dza tréner Peter Kazár.

Počas troch súťažných dní čakali na pretekárov tri disciplíny. Po rýchlostných a stíhacích pretekoch boli na programe štafety. V tej ženskej nechýbali ani naše dvojčky, pričom Mária štafetu rozbiehala a Zuzana sa predstavila na druhom úseku. Slovenskú štvoricu doplnili Júlia Machyniaková a Ema Kapustová, rovnako ako vo Švédsku. Oproti prvému kolu si slovenské repre-

zentantky pohoršili o jedno miesto, keď finišovali štrnásté.

Predtým sa v rýchlostných pretekoch viac darilo Márii, ktorá si 59. miestom zabezpečila účasť v nasledujúcej stíhačke. Tam sa jej však už umiestnenie vylepšiť nepodarilo, keď bola rovnako ako v Östersunde predbehnutá vedúcou biatlonistkou o celý okruh a následne stiahnutá z trate. Zuzana zaznamenala v rýchlostných pretekoch 74. priečku.



SÚHRN NIKÉ LIGY

16. kolo: AS Trenčín – FK Železiarne Podbrezová 1:2 (0:2)

Góly: 71. Gong – 24. Sanusi, 43. Blahút. **Rozhodovali:** Ziemba – Zemko, Vass. **ŽK:** Soares, Bariš, Ibrahim, Emeka – Bartoš, Grešák.

Trenčín: Vozinha – Kmeť, Bondarenko (70. Emeka), Stojsavljevič, Kozlovský – Bariš – Gong, Ibrahim, Bagin, Soares – Kupusovič (84. Gajdoš).

Podbrezová: Ludha – Bartoš, Bakaľa, Oravec – Kováčik (90.+3 Ďatko), Bajo, Paraj, Grešák – Sanusi (65. Galčík), Kuzma (89. Kabongo), Blahút (89. Talakov).

17. kolo: FK Železiarne Podbrezová – ŠK Slovan Bratislava 0:6 (0:4)

Góly: 18. a 51. Čavrič (druhý z 11 m), 15. Pauschek, 25. Blackman, 31. Barseghjan (z 11 m), 84. Strelec. **Rozhodovali:** Dohál – Štrbo, Košecký. **ŽK:** Assinor – Kankava. **Diváci:** 1 746.

FK Železiarne Podbrezová: Ludha – Oravec, Bakaľa (65. Talakov), Grešák – Kováčik, Bajo, Paraj, Blahút (77. Špyrka) – Ridwan (37. Ďatko), Kuzma (37. Kabongo), Galčík (37. Assinor).

ŠK Slovan Bratislava: Borjan – Bajrič (72. Zmrhal), Kašia, Wimmer – Blackman, Kucka (82. Lichý), Kankava, Savvidis (78. Sharani), Pauschek – Čavrič (78. Strelec), Barseghjan (72. Tolič).

Program Niké ligy

18. kolo, sobota, 16. decembra o 15.00 hod. Skalica – Podbrezová.